

Avbjóðingar úr Jákupsbrævinum
Sælur er tann maður,
sum heldur út í freisting

Ják 1,9-15

Men hin lágt setti bróðirin rósi sær av hálæti sínum, v10 men hin ríki av lágleika sínum; tí at hann skal hvørva burtur eins og blóma á grasi; v11 tí at sólin kemur upp við brennandi hita og sviður grasið av og blóman á tí dettur av og vakurleikin í útsjónd hennara forferst. Soleiðis skal eisini hin ríki følna á vegum sínum.

v12 Sælur er tann maður, sum heldur út í freisting; tí at tá ið hann er royndur, skal hann fáa lívsins krúnu, sum Harrin hevur lovað teimum, sum elska hann. v13 Eingin má siga, tá ið hann verður freistaður: «Eg verði freistaður av Guði;» tí at Guð er ikki freistaður av illum, og sjálvur freistar hann ongan. v14 Men ein og hvør verður freistaður, tá ið hann verður drigin og lokkaður av síni egnu girnd. v15 Síðan, tá ið girndin hevur gitið, ber hon synd; men tá ið syndin er fullbúgvín, føðir hon deyða.

Tvílyntur ella "einfaldur"

- Brøður, eg haldi ikki meg sjálván enn hava gripið tað, v14 men eitt geri eg: eg gloymi tað, sum er aftan fyri bak, og eg rætti meg fram eftir tí, sum er fyri framman, og skundi soleiðis at málinum, til tann sigursgrip, sum Guð hevur kallað okkum til úr erva í Kristi Jesusi. v15 Latum okkum tí, so mangir sum fullkomnir eru, hava hetta huglyndi! (Fil 3,13).
- men eitt er neyðugt. Maria hevur valt hin góða lutin, sum ikki skal verða tikin frá henni.« (Luk 10,42)

Fátækt og ríkidømi kunnu gera hjartað tvílynt

- Eingin kann tæna tveimum harrum; tí at annaðhvørt vil hann hata annan og elska annan, ella vil hann halda seg aftur at øðrum og vanvirða annan. Tit kunnu ikki tæna Guði og mámmun. (Matt 6,24)
- Savnið tykkum ikki gripir á foldum, har sum mølur og rustur eta, og har sum tjóvar bróta inn og stjala; v20 men savnið tykkum gripir í himli, har sum hvørki mølur ella rustur etur, og har sum tjóvar ikki bróta inn og stjala. v21 Tí at har sum gripur tín er, har man eisini hjarta títt vera. (Matt 6,19-21)
- tí at einki hava vit havt við okkum inn í heimin, tað er tá vituligt, at vit ikki heldur kunnu hava nakað við okkum út haðan; (1 Tim 6,7)

Gud roynir okkum

- v12 Sælur er tann maður, sum heldur út í freisting; tí at tá ið hann er royndur, skal hann fáa lívsins krúnu, sum Harrin hevur lovað teimum, sum elska hann.
- Peirasmos = royndir/freistingar

Hvør hevur skyldina?

- Gud freistar ongan, men han roynir okkum
- Hevur Djevulin skyldina?
- Ein og hvør verður freistaður, tá ið hann verður drigin og lokkaður av síni egnu girnd. (V14)

Tú og tín girnd

- So standa vit tá, brøður, ikki í skuld til holdið, so at vit skuldu liva eftir holdinum. v13 Tí at liva tit eftir holdinum, tá skulu tit doyggja; men deyða tit við andanum gerningar likamsins, tá skulu tit liva. (Róm 8,12-13)
- Tí at eg havi hug í Guðs lóg samsvarandi míni innari menniskju; v23 men eg síggi aðra lóg í limum mínum, sum stríðist móti lóg huga míns og hertekur meg undir lóg syndarinnar, sum er í limum mínum. (Róm 7,22-23)

Kom ekki við umberingum, men viðgang!

- Gev ekki girndini rúm
- Vakið og biðið, at tit ekki mega falla í freisting!
Andin er fúsur, men holdið er veikt. (Matt 26,41)
- Lat ekki girndina fáa ráðarúm
- Fyrst spælir tú við syndina, so spælir hon við teg!

Synd til deyða?

- At venja seg við og trívast i syndini
- Gev Jesus høvi at fyrigeva og reinsa teg

Kvirra og samtala

- Kvirra meðan vit hugsa um:
 - Hví og hvussu roynir Gud okkum?
 - Hvussu skulu vit bera okkum at í royndum?
- Eftir kvirruna tosa vit saman um somu spurningar.

Akilleshætur Dávids

- Raktur í sítt eyrna punkt
- Ein og sami persónur
- Sjálvvissa
 - Síðan, tá ið girndin hevur gitið, ber hon synd; men tá ið syndin er fullbúgvín, føðir hon deyða. (Jak 1,15)
- Høvdið er morlað

Kvirra og samtala

- Vit hugsa í kvirru um:
 - Hvaðani koma freistingarnar og hvat er avleiðingin av at falla fyri teimum?
 - Hvussu kunnu vit sleppa undan at falla í freisting og fáa styrki til at vinna á freistingum?
- Eftir kvirruna tosa vit saman um somu spurningar.